

2. Бойчук П. М. Педагогічний аналіз концепцій сімейного виховання А. С. Макаренка та В. О. Сухомлинського. *Вісник Запорізького національного університету. Педагогічні науки*. 2008. № 1. С. 13–18.
3. Галян О. І. Погляд на суб'єктність особистості школяра у педагогічному дискурсі А. С. Макаренка та Г. Г. Ващенко. *Історія педагогіки в особах*. С. 12–20.
4. Дічек Н. П. Творча спадщина А. С. Макаренка в контексті інноваційного розвитку освіти ХХІ століття. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2018. №2(76). С. 221–235.
5. Кочерга Г. Макаренківська педагогіка в культурно-освітньому вимірі. *Витоки педагогічної майстерності*. 2013. Вип. 12. С. 141–145.
6. Кучерявий О. Г. Педагогіка: особистісно-розвивальні аспекти: навчальний посібник. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2014. 440 с.
7. Максименко Т. М. Ідеї А. С. Макаренка у формуванні сучасної особистості. *Творча спадщина А. С. Макаренка в контексті інноваційного розвитку освіти ХХІ століття*: матеріали ІІ Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 15–16 березня 2018 р.). Суми, 2018. С. 139–141.
8. Постригач Н. О. Міжнародний вимір педагогіки А. С. Макаренка: італійський дискурс. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2013. №3(29). С. 54–61.
9. Філіпчук Н. О. Гуманістичні цінності й етико-естетичні ідеї у педагогічній спадщині А. Макаренка: сучасний погляд. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. 2013. №2. С. 211–220.

ТЕХНОЛОГІЇ В МЕНЕДЖМЕНТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*Атаманчук Н. М.
Полтава, Україна*

Проблема управління розвитком вищої освіти в Україні, набула актуальності з часу коли заклади вищої освіти (далі ЗВО) намагаються стати конкурентоспроможними на ринку освітніх послуг. Підготовка висококваліфікованих фахівців на сучасному етапі вимагає використання технологій в менеджменті інноваційної діяльності, що дозволить інтенсивно впроваджувати зміни в освітній процес вищої школи відповідно потреб працедавців.

Основною метою менеджменту інноваційної діяльності у вищій освіті є створення умов для розвитку інноваційної культури в освітньому середовищі та формування в учасників освітнього процесу компетентностей, необхідних для успішної інноваційної діяльності. Такий підхід дозволяє забезпечити конкурентоспроможність ЗВО на ринку освітніх послуг, сприяє розвитку інноваційного підприємництва та впровадженню передових технологій.

За Л. Даниленко, менеджмент освітніх інновацій є складовою загального менеджменту і розглядається в теорії як процес цілеспрямованого впливу суб'єкта управління (керівника) на інший об'єкт управління – соціальну систему, що перебуває в стані постійного розвитку, внаслідок якого

відбувається не лише його якісна зміна та підвищення рівня конкурентоспроможності, а й підвищується рівень залучення інвестицій та інновацій [1].

Отже, менеджмент інноваційної діяльності у ЗВО є комплексною технологією, яка забезпечує ефективний розвиток інноваційного потенціалу навчального закладу, сприяє формуванню творчого потенціалу студентів, викладачів та забезпечує конкурентоспроможність навчального закладу на ринку освітніх послуг.

Менеджмент інноваційної діяльності у ЗВО є складним процесом, що передбачає впровадження різноманітних технологій. Представимо опис технологій, які застосовуються в менеджменті інноваційної діяльності вищої школи (див. табл.1).

Таблиця 1

Технології менеджменту інноваційної діяльності ЗВО

<i>№ п/п</i>	<i>Назва технології</i>	<i>Опис технології</i>
1.	Стратегічне планування інноваційного розвитку.	Визначення місії, цілей та завдань ЗВО з питань інноваційного розвитку, а також планування щодо розробки та впровадження нових продуктів, послуг і технологій.
2.	Аналіз інноваційного потенціалу.	Проведення досліджень з метою з'ясування інноваційного потенціалу ЗВО, оцінки наявного ресурсного потенціалу та можливостей залучення додаткових ресурсів для реалізації інноваційних проектів.
3.	Управління процесами інноваційної діяльності.	Впровадження системи управління інноваційними проектами, програмами, розробка та впровадження нових продуктів, послуг і технологій.
4.	Фінансове управління інноваційною діяльністю	Забезпечення фінансових ресурсів для реалізації інноваційних проектів, оцінка фінансових ризиків і ефективності витрат.
5.	Розвиток та управління інноваційною культурою.	Розвиток культури інноваційного підприємництва у ЗВО, створення сприятливих умов для стимулювання творчого мислення та інноваційної діяльності серед учасників освітнього процесу.
6.	Маркетингові дослідження та планування.	Проведення маркетингових досліджень для визначення потреб ринку в інноваційних продуктах та послугах, планування маркетингових заходів для їх просування.
7.	Кадрове управління інноваційною діяльністю.	Розробка стратегії залучення та управління персоналом, який здатен ефективно працювати в інноваційній сфері, а також навчання та розвиток персоналу з питань інновацій.

Таким чином, у ЗВО менеджмент інноваційної діяльності має такі напрями: стратегічне управління, операційна діяльність, управління якістю освітніх послуг, маркетинг, фінанси, кадри, науково-дослідна робота, робота з стейкхолдерами, корпоративне управління. Особливої уваги в процесі впровадження інноваційної моделі управління ЗВО потребує використання новітніх технологій, управління якістю освітніх послуг.

Менеджмент інноваційної діяльності у ЗВО передбачає комплексний підхід до управління інноваційним процесом, що базується на використанні різних технологій та інструментів. Упровадження цих технологій дозволяє ефективно планувати та реалізовувати інноваційні проекти, забезпечувати фінансову стабільність, ефективно використання ресурсів, а також створювати сприятливі умови для розвитку культури інноваційного підприємництва у вищій школі.

Список використаних джерел:

1. Даниленко Л.І. Управління інноваційною діяльністю в загальноосвітніх навчальних закладах: моногр. К. : Міленіум, 2004. 358 с.

НЕГАТИВНИЙ ІМІДЖ ЯК НОСІЙ ДЕСТРУКТИВНОЇ ЕНЕРГІЇ

Бабенко І. В.
Полтава, Україна

Останніми десятиліттями європейські бізнесові цінності поступово стають і цінностями освітньої сфери, у тому числі й оновлюваної України, оскільки внески капіталу (грошового, людського) цивілізованого світу в освітні „банки” стають найефективнішими, щодо отримання прибутків будь-якого гатунку (грошових, інтелектуальних, моральних, духовних). Відтак набувають особливого наукового розголосу іміджеві проблеми носіїв освітньо-виховних ідей (особливо менеджерів – управлінців освітніми закладами) та їхнього втілення.

„Педагогічна Конституція Європи” серед багатьох своїх тез у Розділі 6 (ст. 6.1; ст. 6.2: „Основні компетенції європейського вчителя”) наголошує, зокрема, і на такому: „Головним завданням підготовки європейського вчителя є формування здатності до практичної навчально-виховної діяльності як динамічного поєднання етичних цінностей... Основними компетентностями, якими має володіти вчитель ХХІ століття є: ...лідерська компетентність... емпатія – здатність розуміти переживання учня чи студента та співпереживати у процесі спілкування” [6]. І ці компетентності – одні з нинішніх фундаційних компетентностей позитивного іміджу як вчителя НУШ, так і викладача університету, а відтак – й еталон для учнів, студентів.

Певну роль у соціумі завжди відіграє і діаметрально протилежний – деструктивний – імідж, не покидає він й освітні заклади, а тому і до нього має бути звернена пильна увага. Деструкція – дія чи процес із сенсом „руйнація”: